

przemocy. Stały się one zupełnie zasadniczym elementem intensywnie zmediatyzowanych narkotykowych wojen – gangi starannie dobierają miejsca kolejnych publicznych „egzekucji”, dbają o ich fachową audio-wizualną rejestrację, a następnie o szeroką dystrybucję tych przerażających zapisów. Cieszą się one ogromną popularnością, a ich zbiorowe oglądanie stało się już jakby nowym społecznym rytuałem.

Nigdy więcej – historia rewolucji

reż. Matthew VanDyke, USA, 2013, 14'

Nigdy więcej – historia rewolucji to krótki, wstrząsający film, nakręcony przez aktywistę Matthew VanDyke'a w rozdartej konfliktom Syrii. Po studiach z zakresu politycznych, bezpieczeństwa i arabistyki VanDyke przyłączył się do walki zbrojnej w Libii, gdy wybuchła tam rewolucja. Kiedy trzy lata temu zaczęła się wojna domowa w Syrii, uznał, że więcej zdoła kamerą niż bronią. Na miejscu spotkał Nour, 24-letnią dziennikarkę i fotografkę, przed wojną nauczycielkę angielskiego i Mowayę, bojownika Wolnej Armii Syrii, torturowanego przez reżim Assada. To im właśnie oddał głos. W efekcie powstał poruszający dokument o młodych ludziach, codziennie ryzykujących życiem w walce z dyktaturą, z którą nigdy już nie będą mogli się pogodzić.

Rodzina Państwa Kładko

reż. Carlos Spottorno, Polska, 2013, 7'

Helena Kładko chodzi o kulach, jej córka Monika porusza się na wózku inwalidzkim. Obie cierpią na stwardnienie rozsiane. Wielką podporą jest dla nich mąż i ojciec – Pan Antoni. Jednak nawet fach inżyniera i praca na Syberii nie pozwoliły mu zdobyć wystarczających środków na leczenie i rehabilitację żony i córki – pieniędzy wciąż nie starcza. Gdy – zgodnie z oficjalną w Polsce polityką – Monikę po trzech latach wyłączono z programu terapii interferonem, jej stan zdrowia zaczął się szybko pogarszać. Ale Monika nie traci nadziei, ani radości życia.

18.55-20.10 Jak zbudować państwo?

reż. Florence Martin-Kessler, Anne Poiret, Francja, 2013, 75'

Gdy po 50 latach krwawej wojny domowej w lipcu 2011 roku Południowy Sudan stał się najmłodszym państwem świata, miał flagę, stolicę, hymn i prezydenta. Wszystko inne trzeba było dopiero zbudować. Florence Martin-Kessler i Anne Poiret nakręciły fascynującą filmową kronikę pierwszego roku niepodległości, w której rejestrowana z za kulis wielka polityka sąsiaduje z uważną obserwacją prób jej realizacji w terenie.

20.15-21.15 Niesamowity Azerbejdżan

reż. Liz Mermin, Wlk. Brytania, 2012, 60'

Znakomity reportaż Liz Mermin umiejętnie kontrastuje dwie twarze Azerbejdżanu. Z jednej strony prezydent Ilham Alijew chwali się światu nowoczesnym państwem zbudowanym na ropy, z drapaczami chmur i pięciogwiazdkowymi hotelami, a jego propagandyści nazywają Azerbejdżan orłem niosącym krajom islamu nowoczesność i demokrację. Z drugiej – za symbolicznym murem ciągnącym się wzdłuż drogi z lotniska w Baku ukrywa się bieda. Tłumi się też protesty przeciw władzy i skrzętnie tuszuje naruszenia praw człowieka w tej dziwnej demokracji od 20 lat pod rządami jednej rodziny. Obrazu dopełniają rządy oligarchów i powszechna korupcja. Kiedy w 2011 roku azerski duet wygrał konkurs Eurowizji, prezydent uznał to za okazję do wzmożonej promocji swojego kraju.

21.20-21.45 Przesłuchanie

reż. Zhu Rikun, Chiny, 2013, 23'

Przesłuchanie to właściwie nie film dokumentalny, tylko czysta dokumentacja zdarzenia uchwyconego przez zawsze włączoną kamerę – tym silniejszy wywołuje efekt. O północy do hotelowego pokoju reżysera puka policja w celu przeprowadzenia „rutynowej kontroli”. Nie-wielką przestrzeń zapewnia natychmiast absurdalnie liczna grupa funkcjonariuszy. Z bezsensownych pytań wywnioskować można jedynie, że obserwujemy pokaz siły i demonstrację pozycji władzy wobec poddanych. Dopiero z napisów końcowych dowiemy się, dlaczego Zhu Rikun mógł się spodziewać nocnego najścia.

Organizatorzy:

 HELSINKSKA FUNDACJA
PRAW CZŁOWIEKA

SPOŁECZNY INSTYTUT FILMOWY

Współorganizator:

Centrum Aktywności
Społecznej PRYZMAT

Partner lokalny:

SUWALSKI
OŚRODEK
KULTURY

Mecenat:

MIASTO
STOŁECZNE
WARSZAWA

OPEN SOCIETY
FOUNDATIONS

Ministerstwo
Kultury
i Dziedzictwa
Narodowego.

Finansowane z funduszy EOG, pochodzących z Islandii, Liechtensteinu i Norwegii, oraz środków krajowych

Partnerzy:

Kingdom of the Netherlands

WILD/GRASS

Patroni medialni:

Lokalni patroni medialni:

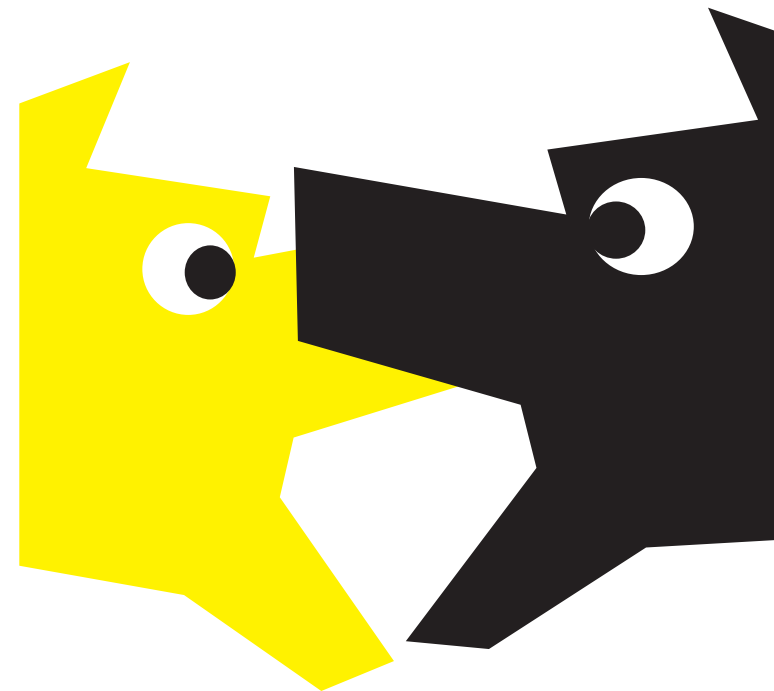

Mecenat lokalny:

Zadanie współfinansowane ze środków otrzymanych
od Miasta Suwałki

12. Objazdowy Festiwal Filmowy WATCH DOCS Prawa Człowieka w Filmie Suwałki, 3-5 października 2014

wstęp wolny

Suwalski Ośrodek Kultury
ul. Jana Pawła II 5

www.watchdocs.pl

PIĄTEK, 3 PAŹDZIERNIKA

8.00 - 9.20 Za kratami nie nosimy burek

reż. Nima Sarvestani, Szwecja, 2012, 77'

Dla kobiet skazanych na życie w jednym z najbardziej restrykcyjnych społeczeństw świata więzienie niekiedy jest jedynym miejscem, w którym mogą czuć się... swobodnie. Nikt nie każe im tu zasłaniać twarzy, z dala od utrzymywanego przez rodziny terroru mogą marzyć, snuć plany na przyszłość i wychowywać dzieci. Większość kobiet przebywających w afgańskim więzieniu Takhar odsiaduje wieloletnie wyroki za ucieczkę z domu lub zdradę. Niemal każda ma do opowiedzenia przerażającą historię psychicznej i fizycznej przemocy ze strony męża i rodziny. Oczywiście – system karzący ucieczkę z domu kilkunastoletnim więzieniem jest niehumanitarny. Ale paradoksalnie, w więzieniu kobiety po raz pierwszy w życiu znajdują się pod opieką państwa.

16.00-17.10 Banaz – historia miłosna

reż. Deeyah Khan, Norwegia, Wlk. Brytania, 2012, 70'

Banaz – love story to wstrząsający film o honorowym zabójstwie Banaz Mahmod. Popelnione w 2006 roku morderstwo poruszyło świat. Na rodzinnej naradzie ojciec, wuj i trzej kuzyni postanowili zgładzić nastolatkę, gdyż ich zdaniem splamiła honor rodziny nieostojnym zachowaniem. Jej zbrodnią był pocałunek z ukochanym na ulicy – ktoś zobaczył parę i doniósł ojcu. Banaz – love story to również dramatyczna historia zaniedbań i niekompetencji policji. Pierwszy raz na posterunek Banaz udała się w wieku 17 lat, gdy wbrew woli rodziny uciekła od męża. Aranżowane małżeństwo okazało się bowiem dla niej prawdziwym piekłem – mąż bił ją, gwałcił i wielokrotnie groził śmiercią. Już wówczas dziewczyna powiedziała policji, że jest śledzona. Zgłoszenie zignorowano.

17.15-18.45 Voita Lavička: wzloty i upadki

reż. Helena Třeštíková, Czechy, 2013, 88'

Voita Lavička to obraz nietypowy wśród tak wielu przecież dokumentów o Romach. Tytułowy bohater zdobył niekwestionowaną pozycję w życiu publicznym nieprzychylnego Romom środkowoeuropejskiego społeczeństwa. I to w samym jego opiniotwórczym centrum – w mediach. Voita jest popularnym muzykiem, publicystą, prezenterem, aktywistą. Niebezskrytycznym wobec romskich współbraci, ale też z biegiem czasu coraz w tym względzie powściągliwszym, wobec narastającego wokół rasizmu. Nie chce jednak, jak rodzina żony, emigrować do Kanady.

18.50-19.50 Wyznanie Zelima

reż. Natalia Mikhaylova, Niemcy, 60', 2013

Zelim opowiada o torturach, których doświadczył jako czecheński uchodźca w Inguszetii z rąk policjantów. Pewnego dnia, gdy czekał na autobus, funkcjonariusze zaproponowali mu podwiezienie. Jednak zamiast w stronę obozu dla uchodźców, zawieźli go na posterunek. Parę dni później znów zabrano go na komendę – tym razem siłą. Bezpodstawnie oskarżony o terroryzm, był przez pięć dni torturowany w celu wymuszenia obciążających zeznań. Zelim nie przyznał się do niczego, ryzykując życiem. Przeżył właściwie cudem. Rażony prądem i bity do nieprzytomności, ma teraz poważne problemy z kręgosłupem i skupieniem uwagi. Ból już go nie opuszcza.

19.55-21.25 Wizerunkowy problem

reż. Simon Baumann, Andreas Pfiffner, Szwajcaria, 2012, 88'

Szwajcaria ma ostatnio problemy z reputacją. Postawy antyimigranckie, wątpliwa solidarność bankiera Europy z pogrążonym w kryzysie kontynentem, brudny zysk wielkich korporacji i nierozliczony udział w zyskach z Holocaustu to typowe zarzuty, jakie słychać od strony bliższych i dalszych sąsiadów. No cóż, należy zatem zabrać się do pracy - dobry filmik promocyjny to przecież sprawdzona recepta na wizerunkowe problemy.

SOBOTA, 4 PAŹDZIERNIKA

16.00 – 17.20 Za kratami nie nosimy burek

reż. Nima Sarvestani, Szwecja, 2012, 77'

Dla kobiet skazanych na życie w jednym z najbardziej restrykcyjnych społeczeństw świata więzienie niekiedy jest jedynym miejscem, w którym mogą czuć się... swobodnie. Nikt nie każe im tu zasłaniać twarzy, z dala od utrzymywanego przez rodziny terroru mogą marzyć, snuć plany na przyszłość i wychowywać dzieci. Większość kobiet przebywających w afgańskim więzieniu Takhar odsiaduje wieloletnie wyroki za ucieczkę z domu lub zdradę. Niemal każda ma do opowiedzenia przerażającą historię psychicznej i fizycznej przemocy ze strony męża i rodziny. Oczywiście – system karzący ucieczkę z domu kilkunastoletnim więzieniem jest niehumanitarny. Ale paradoksalnie, w więzieniu kobiety po raz pierwszy w życiu znajdują się pod opieką państwa.

17.25-18.25 Lato z Antonem

reż. Jasna Krajcinovic, Belgia, 2012, 61'

12-letni Anton mieszka z babcią pod Moskwą. Jak wielu innych chłopców z niezamożnych rosyjskich rodzin w czasie wakacji jedzie na letnią szkołę wojskową. Od kiedy Putin doszedł do władzy, takie obozy stały się bardzo popularne. Poza musztrą grupa chudych wyrostków uczy się obediencji przeciwnika, odbierać broń, strzelać. Do wyposażenia treningowego oprócz repliki kałasznikowa należą między innymi noże, hełmy i tarcze, jakich na demonstracjach używa policja. Kadra wychowawców to weterani z Afganistanu i Czechemii. Kapitan robi chłopcom pogadanki o terroryzmie i islamie, pokazuje propagandowe filmy zmontowane z obrazów detonacji min-pułapek i opowiada o Czeceńcach.

18.30-19.00 Szaraf

reż. Hanna Heilborn & David Aronowitsch, Szwecja, 2012, 14'

Szaraf to imię nastoletniego bohatera tego krótkiego filmu, który przeżył wielodniowy pobyt na dryfującej po oceanie łodzi, pełnej wycieńczonych uchodźców. Szaraf miał szczęście – przeżył, podczas gdy tysiące innych ginie, próbując dostać się do Europy. Teraz w celi zamkniętego ośrodka opowiada filmowcom swoją historię.

To zależy od ciebie

reż. Kajsja Naess, Norwegia, 2013, 15'

Ta krótka dokumentalna animacja łączy w sobie kolor i niewinność dzieciństwa ze znakomicie uchwyconą atmosferą dziecięcego smutku i tęsknoty, która kojarzy się z najlepszymi osiągnięciami rosyjskiej szkoły. To film o dzieciństwie bez ojca. „Tatusiowie wszystkich innych z przedszkola nie są w więzieniu. I tu jest problem” mówi jedna z bohaterek.

19.05-19.35 Zwyczajny dzień

reż. Myat Min Khant & Su Su Hlaing & Min Min Hein Nan & Oo Hlaing Kyaw & Zay Ya & Thet Htoo, Polska, 2013, 15'

Zwyczajny dzień to ciepły, intymny portret społeczności buddyjskiego klasztoru w Rangunie. Ta oaza spokoju w samym środku ruchliwej metropolii żyje zupełnie innym od miejskiego rytmem i w zupełnie innych porach. Jest też domem i szkołą dla małych nowicjuszy.

Cegła

reż. Htoo Tay Zar & Min Thu Aung & Htuu Lou Rae & Yan Naing Kho & Zin No No Zaw, Polska, 2013, 15'

Półtorej godziny drogi od Rangunu leży wioska, której cała ludność żyje z jednego zajęcia – wypalania cegły. To wymagający proces. Uczestniczą w nim mężczyźni, kobiety i dzieci, tworząc spektakularny łańcuch produkcji.

19.40 – 20.35 Walka o Tybet

reż. Shi Ming, Thomas Weidenbach, Niemcy, 2012, 52'

Tybet nie jest więc i nigdy nie był „integralną częścią” Chin, ani tym bardziej chińskiej kultury. Jego zajęcie przez komunistyczną Armię Ludowo-Wyzwoleńczą nie miało nic wspólnego z bajką „pokojowego wyzwolenia”, a cierpienia tybetańskiego ludu w jarzmie demonicznego kleru

i garstki obszarników wymyślono na poczekaniu, by wytłumaczyć zdezorientowanym mieszkańcom socjalistycznego raju zbrojne powstanie Tybetańczyków i ucieczkę Dalajamy, który z woli Mao Zedonga teoretycznie przynajmniej piastował najwyższe stanowiska w chińskim państwie. Okupantowi od początku szło o ziemię o ogromnym znaczeniu strategicznym i bogactwa naturalne. Najcenniejszym z nich może okazać się woda – a rabunkowa gospodarka Pekinu doprowadziła już wkrótce do gigantycznej katastrofy ekologicznej i wojny w Azji.

20.40 – 21.10 Kiedy będę Ptakiem

reż. Monika Pawluczuk, Polska 2013 28'

Tajlandzka wieś, spokojny obraz życia w beczasie, wszystkie dni są do siebie podobne. Rodzina z plemienia Kajan musiała opuścić rodziną Birmę w poszukiwaniu schronienia i lepszego losu w Tajlandii. Ale nowe życie nie jest łatwe, wymaga wielu poświęceń i w praktyce sprowadza się do walki o przetrwanie. Choć główna bohaterka filmu ciężko pracuje na roli, bieda zmusza ją do występowania w roli turystycznej atrakcji.

21.15 – 21.45 Nasza kłątwa

reż. Tomasz Śliwiński, Polska, 2013, 27'

Leo urodził się z rzadką chorobą, tak zwaną kławą Ondyny. Mityczna kłątwa dotknęła niewiernego kochanka rusałki: mógł on oddychać tylko wtedy, gdy o tym pamiętał. Leo przestaje oddychać, kiedy zapada w sen. Film jest zapisem pierwszych miesięcy życia Leo i osobistym dziennikiem rodziców, próbujących poradzić sobie w nowej sytuacji i oswoić lęk, w rzeczywistości pełnej kabli i dźwięków aparatury oddechowej.

NIEDZIELA, 5 PAŹDZIERNIKA

16.00-16.30 Matka 24h

reż. Marcin Janos Krawczyk, Polska, 2012, 30'

O co proszą Matkę Boską Częstochowską Polacy przyjmującą na 24 godziny do swoich domów peregrynującą po kraju kopię jej cudownego obrazu? Kim są i jak się wówczas zachowują? Nie tylko w domach i mieszkaniach zresztą – obraz dociera niemal wszędzie, nie wyłączając szpitala ani więzienia.

16.35-17.10 Dzień zwyciężył noc

reż. Jean-Gabriel Périot, Francja, 2013, 28'

Jean-Gabriel Périot, stały bywalec WATCH DOCS, po raz kolejny udowadnia, że jest niekwestionowanym mistrzem krótkiej, eksperymentalnej formy. Jego najnowsza produkcja to zapis wypowiedzi więźniów opowiadających swoje sny. Statyczna kamera z bliskiej odległości obserwuje twarze i malujące się na nich emocje. Każda z historii jest inna, ale wszystkie naznacza jakoś więzienny kontekst, który nas – widzów – skłania do poszukiwania dodatkowych znaczeń.

Ja nie mam wrogów

reż. Trish McAdam, Irlandia, 2012, 5'

Poruszając zilustrowana przez Trish McAdam sądowa mowa obrońcy Liu Xiaobo z 2009 roku jest jednocześnie manifestem światopoglądowym aktywisty i wyrazem jego miłości do żony. Film powstał w ramach prowadzonej przez Front Line Defenders i PEN Club światowej akcji, która ma na celu uwolnienie noblisty i jego małżonki. Liu Xiaobo odsiaduje 11-letni wyrok za działalność wyrotową, a Liu Xia zamknięta jest w areszcie domowym.

17.15-18.50 Rzeczywistość 2.0

reż. Victor Orozco Ramirez, Meksyk, 2012, 11'

Wielokrotnie nagradzana, eksperymentalna rotoskopowa animacja o narkotykach i zbrodniach karteli narkotykowych w Meksyku, opowiedziana z punktu widzenia emigracji. Internet dociera wszędzie, a wraz z nim sprawy, o których wolelibyśmy zapomnieć. Reżyser, mimo pobytu na obczyźnie, ogląda w serwisie youtube płynące z ojczyzny obrazy